No. 1429 Zaterdag 20 Mei 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

Degenen die tegen den 1 Juli a. s. zich op den „Amigoe di Curacao" abonneeren en vooruit betalen, ontvangen allen tot dien datum verschijnende nummers der Courant GRATIS.

Abonnementen worden aangenomen bij de Administratie Waterkant No. 4 of Drukkerij van het Apostolisch Vicariaat, Otrabanda of bij de agenten op de eilanden.

ONZE BEGROOTING
IN DEN
Kolonialen Raad.

(VERVOLG).

Bij art 15 letter *g.* :

Kosten van een cursus in het rekenen en in het teekenen. 300. — gld.

vroeg de Heer **Lansberg** aan den Bestuursgemachtigde den Heer ZELLE, of deze cursus wel voldoet en welke de resultaten er van zijn. Volgens spreker was de heer P. S. VAN TEECKLENBURGH, de opzichter bij het Dep. van Openbare Werken belast met dit onderwijs, dikwijls afwezig, zoodat de lessen stilstonden. Redenen waarom spreker van meening is, dat het beter is dezen cursus op te heffen.

Den Heer ZELLE moest ten volle toegeven dat de leider van dien cursus meermalen afwezig was geweest o.a. ten gegevolge van zijn verblijf op Aruba voor den bouw der gouvernementskantoren. Alleen kon de H. ZELLE de toezegging geven, dat er voor het volgend jaar niet zooveel kans bestond dat de onderwijzer afwezig zou zijn.

Bijzondere resultaten echter kon spreker evenwel niet opnoemen. Wij kregen bij deze verdediging den indruk, alsof het Bestuur blij zou zijn van dezen cursus ontslagen te worden. Met 7 tegen één stem werd deze post dan ook van de begrooting afgevoerd.

Te verwachten was dat art 20. den landbouwkundige betreffend, dit jaar nog meer belangstelling zou vragen dan vroeger.

De Heer **Sutherland** stelde voor van art. 20 letter *a: toelage aan den landbouwkundige 4000. gld.; en letter d, fourage-geld aan id. 300 gld.; en al. 2 van letter c. reis-en verblijfkosten van den landbouwkundige naar de andere eilanden der kolonie 300. gld.*

van de begrooting te schrappen, en gaf daarop de volgende toelichting:

Reeds eenige jaren maakt dit art. een punt van discussie uit tusschen het Bestuur en dezen Raad. Een ieder begrijpt, dat het voor den Raad geene aangename zaak was het Bestuur in zijn streven, om de positie van den landbouwkundige in onze kolonie te verzekeren, te moeten bestrijden. Immers waar de Raad de verdiensten van den heer Verluys geenszins heeft willen ontkennen en ook niet kan loochenen, dat die hier naar zijn beste weten gewerkt heeft, zou het den Raad niets aangenamer kunnen zijn dan het Bestuur ter zijde te staan, indien de Raad maar eenigszins kon inzien, dat er gegronde kans bestond dat de kolonie van de diensten van een landbouwkundige eenig noemenswaardig voordeel zoude kunnen trekken. Reeds gedurende 9 jaren worden proeven genomen en tot nu toe zijn er geene resultaten verkregen. Nu het bekend is, dat de *Heer* Versluys, ontslag heeft gevraagd, meen ik dat een geschikte gelegenheid zich voordoet, om onze begrooting van dezen post te ontlasten en de betrekking van den Heer Versluys, die steeds, het zij hierbij te zijner eere geconstateerd, eerlijk en openhartig zijne meening heeft gezegd, niet weer aan te vullen.

De Heer **Land** bestreed het amendement van den Heer Sutherland.

Het Bestuur acht het nuttig het crediet voorloopig op de begrooting te laten en oordeelt deskundige voorlichting zeer gewenscht.

Op welke wijze die voorlichting is te verkrijgen wordt nader overwogen.

De *Eerste Sisal Cultuur Maatschappij* begon hare werkzaamheden in het vertrouwen een vakman bij de hand te hebben. Het Bestuur is voor f 30,000. bij die Maatschappij geïnteresseerd en heeft er dus rechtstreeks belang bij, dat de zaken goed gaan.

Het gewenschte van beschikking over een vakman is nog onlangs gebleken bij de ziekte in de plantjes

De Landbouwkundige dient dikwijls van advies b.v. over de bevloeiing der kweekbedden.

De ricinus-proeven zijn nog slechts ten halve afgeloopen.

Nu het eerste jaar, tengevolge van slecht weer, geen goede resultaten heeft gegeven zou men het gaarne nog eens willen probeeren.

Voor de aloë-cultuur wordt de belangstelling op Curaçao weder grooter en op Aruba zou men gaarne deskundige leiding hebben bij de pogingen tot het weder productief maken van uitgeputte velden.

Ook de *Landbouwcrediet-commissie* spoort den kleinen man aan aloë, een exportartikel, te planten. De Landbouwkundige doet uitstekende diensten als lid dier commissie. Herhaaldelijk geeft hij voorlichting voor de opstelling van verstrekte windmolens, voor bevloeiing etc.

De cultuur van dividivi wordt thans, vooral door enkele kleine landbouwers meer regelmatig beoefend. Een bepaalde snoeiwijze wordt nu gevolgd

Met de cultuur van lemoentjes op St. Martin zou het Bestuur gaarne een proef nemen. Op naburige eilanden geeft die cultuur welvaart.

Overigens is de tijd der proeven vrijwel achter den rug. Maar het Bestuur zou gaarne zien, dat werd gedemonstreerd wat thans bekend is voor hier van ouds groeiende vruchten en gewassen.

Betreffende plantwijdte der boomen, bevloeiing en schildluisbestrijding zijn nu voor oranjeriën bepaalde regelen bekend.

De Landbouwkundige kent het eenvoudig middel tot bestrijding van het zwartworden der mais, maar men maakt er weinig gebruik van. Hij is in het bezit van waardevolle gegevens voor de resultaten van bemesting en grondbewerking voor maisvelden.

Het Bestuur zou gaarne zien, dat een en ander meer onder de menschen kwam.

Spreker meent, dat de belangstelling in den landbouw levendig gehouden moet worden en ontraadt daarom de aanneming van het amendement Sutherland.

De Heer **Sutherland** was natuurlijk hierdoor niet overtuigd en stelde voor iemand uit de kolonie te bezoldigen en dien post op te dragen, om met den adviseur van den landbouw in Suriname in correspondentie te treden over onze culturen; zoodoende zou toch de belangstelling in onze kolonie voor den landbouw niet verslappen.

Sterker nog drukte de Heer Lansberg zijn gevoelen uit tegen dezen post. Spreker vond het een geschikte oplossing dezen post in een memoriepost te veranderen en dan den Secretaris van de "Landbouw Maatschappij, die toch een akte landbouw heeft, met deze betrekking te belasten.

Het amendement van den Heer Sutherland, dezen post te *schrappen*, als zijnde van de verste strekking, kwam het eerst in stemming waarbij de stemmen staakten, 4 tegen 4 Bij de 2e. stemming werd dit amendement verworpen met 5 tegen 3. Alleen de Heeren Forbes, Sutherland en Casseres hadden het in bescherming genomen.

Het amendement van den Heer Lansberg, er een memoriepost van te maken, werd aangenomen met 6 tegen 2 st. Tegenstemmers de heeren Sutherland en Forbes.

Nadrukkelijk verklaarde de Heer Sutherland op de vraag van den Voorzitter, dat het zijn bedoeling was, dat art. 20 letter b. *Bijdrage in de kosten van het departement van den landbouw in Suriname.* 1000 gld. op de begrooting behouden bleef.

Gelukkig; wij hebben nu ten minste nog vooruitzicht bij ziekten in onze culturen enz. zooals nu bij de aloëcultuur, van uit Suriname deskundige voorlichting te kunnen ontvangen.

Na hetgeen reeds in de *afdeelingen* besproken werd, was het te voorzien dat art 30, letter *d.* wel een wijziging zou ondergaan. De Heer **Sutherland** stelde dan ook voor, die post: *„Subsidie aan de dames-vereeniging* „Club Entre Nous", *voor de verlichting van het Wilhelmina park 200 gld.* te brengen op 400 gld — Met *algemeene* stemmen werd deze verhooging aangenomen. Het is nu maar de vraag of de Minister van Koloniën wat toeschietelijker zal gevonden worden dan het vorige jaar. Het wil ons voorkomen, dat men nog meer kans op succes zou gehad hebben wanneer men deze wijziging nader had toegelicht, door de bijvoeging, dat dit bedrag niet alleen moet dienen *voor verlichting* maar ook voor *onderhoud* en *instandhouding* van het park. Te meer klemt dit, daar de vrijwillige bijdragen waaruit deze kosten tot nu bestreden zijn, langzamerhand verminderen en niet meer toereikend zijn.

Bij artikel 33 letter f. het bouwen van een privaat bij de Wilhelmina meisjesschool nam de Heer **Forbes** om redenen van doelmatigheid, hygiene, en zindelijkheid, het op voor een ander systeem dan de Directeur van O. W. had voorgeslagen. De heer ZELLE betwistte met tal van technische gronden het voorstel van den Heer Forbes Desondanks werd dit plan aangenomen, waarbij alleen de Heer DE VRIES tegen stemde. Over de beoordeelingen van beide systeemen willen wij niet discusieeren.

Doch wanneer het waar is, dat de Heer F. zeide, dat het systeem door hem voorgesteld, hier tegenwoordig vrij algemeen toepassing vindt en uitstekend voldoet, zal het den Directeur v. O. W. al heel gemakkelijk vallen, zich hiervan te overtuigen.

De beantwoording van een vraag van den Heer **Lansberg** omtrent den bouw van het landskantoor op Aruba, bij art. 57 besproken, bewaren wij tot het volgend nummer onder een afzonderlijk hoofdstuk.

Tevens stelde de Heer **Lansberg** voor, of de verblijfkosten van den opzichter van O W. bij langdurig verblijf buiten Curaçao niet wat minder dan 6 gl. daags in rekening konden gebracht worden. De Heer Zelle zeide dit toe; bovendien had reeds bij het Bestuur zelf daartoe het plan bestaan.

Bij artikel 111 *Memorie post tot aanmoediging van de katoen-cultuur op Saint Enstatuis*, wilde de Heer **Gorsira** het fijne van de zaak weten en vroeg den gedelegeerde om eenige nadere inlichtingen omtrent den laatsten oogst:

De Heer **Land** deelde mede, dat het moeilijk viel in de Memorie van Antwoord de uitkomsten over het *kalender*—jaar 1910 mede te deelen, daar met *oogst*jaren wordt gewerkt.

Voor het oogstjaar 1909|10 was het resultaat der domeincultuur als volgt:

Ontvangsten	f. 2.800.—
Uitgaven	„ 1.070.—
Winst op 6 H.A.	„ 1.730.—

De uitslag van het oogstjaar 1910|11 is nog niet geheel bekend. Voor zoover bekend beliepen de uitgaven f.990.—, terwijl thans reeds is geoogst voor een waarde van f 1.600.—, zoodat ook het oogstjaar 1910|11 eene belangrijke winst geeft.

Ook voor de cultuur op particuliere gronden zijn de resultaten zeer bevredigend. De Gezaghebber hoopt over dit oogst jaar 100 balen te verschepen. Het Bestuur maakt zich naar aanleiding dezer goede uitkomsten niet te groote verwachtingen.

Doch dat de Gezaghebber van St. Eustatius niettegenstaande de moeilijkheden waarmede hij te kampen heeft, voorloopig veel succes heeft gehad, valt niet meer te betwijfelen.

Bij art. 123 letter **C**: *fourage geld voor len Anlikaanschen en Roomsch Katholieken geestelijke op Saba, aan ieder 200 gld.* vroeg de Heer **Lansberg** hoofdelijke stemming, Als toelichting bij de begrooting had de Gouverneur gezegd het billijk te vinden fourage-geld te geven „aan de de geestelijken, die door den eigenaardigen plaatselijken toestand. bepaald verplicht zijn, om zoo zij hun bediening behoorlijk willen uitoefenen een paard te houden

De hoogte, waarop de verschillende gedeelten hunner parochie gelegen zijn, verschilt zoo veel; de wegen zijn zoo moeielijk te begaan, dat er voor hen geen sprake kan zijn om te voet hun werk af te doen."

Desondanks kon dit artikel bij niemand genade vinden en werd met *algemeene stemmen* verworpen.

Zeer schalks en ter snede stelde *Argus* hier de vraag: *„Waar waart gij dan, o coalitie-geest?"*

Zeer terecht. Want als er ergens gelegenheid en plicht was voor de coalitie (als er in onze kolonie een zweem of schade van bestond,) om voor den dag te komen, dan was het zeker bij dit artikel geweest. Doch de Heer Land zal wel de eenige in onze kolonie zijn, dien door het coalitiespook in zijn nachtrust gestoord wordt.

Ook bij art. 126 letter *C* :

Fouragegeld voor den Havenmeester en loods op Saba vroeg de Heer **Lansberg** stemming met hetzelfde resultaat, dat ook deze post met algemeen goedvinden *verworpen* werd.

*Art. 128, kosten van het opmeten en in kaart brengen van het eiland Saba, Memorie*post gaf den Heer **Sutherland** aanleiding voor te stellen, dezen post af te voeren van de Begrooting.

De heer **Land** antwoordde, dat zooals in de Memorie van Antwoord is medegedeeld dit voorstel gedaan werd door den Gezaghebber van Saba, na overleg met de Landraden. Men mag dus aannemen, dat de zaak in Saba goed onder de oogen is gezien.

ONDERHOUDEND ALLERLEI

Een Amerikaansche nalatenschap.

Thans is officieel vastgesteld, dat de nalatenschap van den onlangs overleden millionair John. Kennedy niet minder dan 63.000.000 dollars bedraagt — een echt Amerikaansche nalatenschap. Een vrij aanzienlijk bedrag moet hiervan voor successierechten worden betaald. De erfenisbelasting, een staats-, niet een bondsbelasting, maakt onderscheid tuschen de erflating aan de weduwen en rechtstreeksche familie en aan anderen. Vijf procent moet worden betaald van erfdeelen of legaten aan instellingen in andere staten, aan niet-verwante personen en erfgenamen in de zijlinie.

Een procent moet worden betaald van hetgeen wordt nagelaten aan de weduwe en rechtstreeksche familieleden. In het geval van de nalatenschap van den heer Kennedy moet, over een dedrag van 35 millioen dollars, deze belasting worden betaald tot een gezamenlijk bedrag van 11 millioen. Een som van niet minder dan 26 millioen is geheel vrij van belasting, omdat dit geld is nagelaten aan plaatselijke instellingen van onderwijs, philanthropie of van kerkelijken aard.

De rechtstreeksche verwanten, vier in getal, erven 16¾ millioen dollars, waarvan 165.000 dollars successierecht moet worden betaald, elf bloedverwanten in de zijlinie erven 10½ millioen en moeten dus ongeveer een half millioen aan sucessierecht betalen. Een millioen dollars is nagelaten aan persoonlijke vrienden, en de rest van het belastbare vermogen komt aan instellingen buiten den staat gevestigd. Liefhebbers van rekenen kunnen nu eens nagaan, wat er in onze koloniale schatkist zou zijn gevloed, indien we het voorrecht hadden gehad, dat de heer Kennedy tot de bewoners van Curaçao had behoord.

Nog een schatkist-buitenkansje.

De staat Utah heeft van mrs. Mary Harriman een chèque ontvangen van 798.546 dollars, het bedrag van de successiebelasting, die dezen staat toekwam van de erfenis van den heer Harriman, voor zoover deze belegd is in aandeelen en obligatiën van de Union Pacific, waarvan de zetels in Utah is gevestigd.

Volgens de bladen zou dat het grootste bedrag zijn over een enkele erfenis aan een staat betaald.

De Telephoon-stad-New-York.

In de hoofdstad der Vereenigde Staten van N.- Amerika is het telephoon-gebruik wel het grootste van alle steden der wereld.

Een dertig jaar geleden waren er niet meer dan 252 aansluitingen, terwijl de telephoongids voor 1910 een boekwerk is van 800 pagina compresse druk. Van één telephooncentrale is dit getal gestegen tot 85, waarin 5000 juffrouwen werkzaam zijn. Eén gebouw, het „Hudson Terminal Building", heeft meer aangesloten posten dan in heel Griekenland en Bulgarije te samen voorden zijn.

Geen enkel oogenblik per etmaal is het net ongebruikt. De grootste slapte heerscht er tusschen 3 en 4 uur in den morgen; dan worden er per minuut slechts 10 aansluitingen gevraagd. Tusschen 5 en 6 uur is dit getal reeds gestegen tot ruim 2000 per uur. Een half uur later zijn de aansluitingen reeds verdubbeld en tusschen 7 en 8 uur worden er 25,000 verbindingen tot stand gebracht; om half negen is dit reeds meer dan 50,000 geworden, om, tusschen 10 en 11 uur nog te stijgen tot 150,000. Het hoogste cijfer wordt echter bereikt tusschen 11 en 12 uur, op welk uur, 188.000 personen een telephonisch gesprek wenschen te houden.

We noemen het telephonisch verkeer in onze hoofdstad Amsterdam groot, maar hare ruim 100,000 aansluitingen per etmaal vallen toch in 't niet, bij het reuzen-getal dat te New-York bereikt wordt.

Wat New York eet.

Een niet lang verschenen statistiek geeft hiervan eenig denkbeeld. Gedurende het jaar 1909 werden door de inwoners van New-York verorberd (in naar beneden afgeronde getallen) 312 millioen K. G. rundvleesch, 155 millioen K. G. varkensvleesch, 105 millioen K.G. kalfsvleesch, 24 millioen K. G. gevogeltje, 2170 mill. eieren, 67 mill. K. G. boter, 15.5 mill. K. G. kaas 4 mill. zakken suiker 6 mill. zakken graan, 3.5 mill. zak aardappels en 1 mill. L. melk.

Het vleeschgebruik treedt, vergeleken bij het aardappel- en graangebruik, in Amerika veel meer op den voorgrond dan in ons land.

Per week behoeft New-York 28 millioen eieren. Als men gedurende 8 dagen niets in New-York invoerde, zou men aan het begin van een hongersnood zijn.

Flying Fox.

Te Parijs is den stal van Jardy de beroemde hengst „Flying Fox" gestorven. Flying Fox was een der beroemdste paarden dezer eeuw, dat een schitterend verleden achter zich heeft en op de renbaan altijd ongeslagen bleef. Nederlagen heeft Fox nooit gekend.

Het renpaard had in zijn tijd een waarde van 750.000 francs, waartegenover Val-d'Or, Gouvernant en Adam ieder slechts 500.000 francs opleverden

Edmond Blanc kocht hem in zijn tijd voor bijna 1000.000 francs.

Met Flying Fox is op Fransche coursen 4.137.376 francs gewonnen en in het buitenland 3000.000 francs. Het kostbaar paardje was door Blanc verzekerd voor 1.200.000 francs.

De dame der zee.

De toepassing der Amerikaansche en Engelsche wetten op de landverhuizing kan tot zonderlinge gevolgen leiden, zooals het volgende voorval bewijst. Een Russische dame kwam 30 November 1910 te New-York aan. Zij was van Para, in Brazilië, naar Barbados gereisd, waar zij een korten tijd getoefd had en zich naar New-York had ingescheept. Ofschoon zij 1e klasse reisde en ruim van geld voorzien was, wilde de ambtenaren haar niet tot de Vereenigde Staten toelaten, omdat zij aan een of andere bepaling der immigratiewet niet voldeed. Zij moest daarom met hetzelfde schip naar Barbados terugkeeren, doch ook hier werd haar door de ambtenaren dezer Engelsche kolonie het land belet, omdat de Britsche wet verbiedt, vreemdelingen toe te laten, die in de Ver. Staten geweigerd zijn. Zoodoende moest het schip haar weer meenemen naar New-York, waar zich het gebeurde herhaalde. Wanneer er geen schikking getroffen wordt, zal de dame dus haar geheele verdere leven op zee tusschen New-York en Barbados moeten doorbrengen, en, wat het mooiste is, de Amerikaansche en Engelsche wetten verplichten de stoomvaartmaatschappijen afgewezen passagiers voor haar eigen kosten terug te voeren.

Geleerdheid !

In 't gedenkboek van den „Nieuwen Gids" schrijft prof. Bolland, hoogleeraar aan de Universiteit te Leiden den volgenden geleerden onzin :

„Maar de redeneering der meer dan verstandige rede ontwikkelt de zeggelijkheid, dat de ons om te beginnen voorstaande of voorzwevende en als voorhanden onverzekerde en ondoorziene werkelijkheid door geleidelijke zelfbepaling van het zichzelf nagaande begrip in ons zelven tot de waarheid komt, die haar ware eenheid is, om zich daarin te verklaren voor het van zichzelf verzekerde, het op en voor zichzelf begrijpelijke, dat aan bewijs en verklaring van elders geen behoefte meer heeft."

In 't zelfde artikel schrijft de professor nog : „Intusschen zal een verstandig mensch in alles zekerheid en klaarheid wenschen."

Zeker, dat is gewenscht en beslist noodzakelijk !!!

Van opdringen van weldaden door het Bestuur, zooals in het Voorloopig Verslag schijnt te worden verondersteld, is er werkelijke geen sprake. Fiscale belangen staan bij de opmeting allerminst op den voorgrond.

Natuurlijk is het van Curaçao uit moeilijk eene zaak, die zoo geheel door plaatselijke omstandigheden beheerscht wordt, te beoordeelen.

Het was dan ook de bedoeling van den Gouverneur om bij zijn voorgenomen reis naar Saba de zaak nader te onderzoeken.

Is het nu niet evident, dan zal op deze memorie—post niets worden uitgegeven.

Op de nadere vraag van den Heer **Sutherland**, of 't niet beter is te wachten tot alle gegevens beschikbaar zijn, zeide de Heer Land de vraag van den Heer Sutherland volkomen te begrijpen, maar hoopte hem door de volgende inlichting te bevredigen.

Gelijk bij de toelichting op artikel 75 is medegedeeld, zal de opmeting van Bonaire waarschijnlijk in Juli 1912 voltooid zijn.

Het Bestuur zou c. q. gaarne den opnemer, den Heer Beaujon, die reeds eenige jaren achtereen voor het Gouvernement werkt, met de opmeting van Saba belasten, en het liefst spoedig nadat hij op Bonaire is klaar gekomen, opdat hij in dienst van het Gouvernement kunnen doorwerken.

Wordt de post dit jaar niet op de begrooting, gebracht, dan zou eerst in 1913 kunnen worden begonnen.

Na deze toelichting trok de Heer S. zijn voorstel in.

Bij Art. 131 letter **B** *kosten van aanleg van een stijger op Saba : memorie* werd na bestrijding door den Heer **Sutherland** een bemiddelingsvoorstel aan de hand gedaan door den Heer **de Vries**, waar beide heeren zich mede konden vereenigen; de memoriekosten werden nu niet voor den aanleg, maar voor de onderzoeking of de aanleg noodig en mogelijk is, bestemd.

De belangstelling in den Kolonialen Raad voor *visscherij*-zaken was tot nu toe niet bijster groot, maar wij gelooven niet, dat door de verdediging van den adviseur Dr. P. J. van Breemen, die belangstelling een enkel graadje gestegen is. Zelfs de gloed van overtuiging misten wij geheel en al bij dit pleidooi. In hoofdzaak bepaalde zich dit dan ook tot toezeggingen en beloften voor het volgende jaar. En daarmede nam de Raad genoegen en daarmede waren de beraadslagingen geeindigd en werd de Begrooting in zijn geheel goedgekeurd.

CORRESPONDENTIE.

Aruba 3 Mei 1911

Onze Aloecultuur in gevaar.

In de *La Cruz* van 10 Mei staat een ingezonden stuk van den heer Juan C. Croes over het gevaar dat Aruba bedreigt door den achteruitgang der aloëgewassen. De Heer J. C. Croes kan van ondervinding spreken. ZEd. was ruim 30 jaren geleden zoo ongeveer de eerste aloëplanter en is nu ook met sisal begonnen; een en ander met meer dan gewoon succes. Deze Heer brengt nu ter onzer kennis, dat er in de aloëcultuur een wijziging is gekomen, maar zóó ongunstig, zóó weinig goeds voorspellend dat wij gevaar loopen, dat de voornaamste bron van inkomsten voor ons eiland, binnen één of twee jaren geheel zal opdrogen.

Wij zijn den Heer Croes onzen dank schuldig voor zijne gewaardeerde waarschuwing, en hopen en vertrouwen dat ons Gouvernement onze pogingen zal steunen om deze ramp van ons eiland af te wenden.

Reeds meer dan 30 jaar wordt er aloë geoogst op uitgestrekte velden gelegen in het 1e, 2e en 3e district.

De grond was goed, steen en kalkachtig en de aloë toonde zich dankbaar. Maar thans schijnt die grond uitgeput. De planten staan droog en hebben geen kracht meer om op te schieten, Wat daartegen te doen? Wél hebben we hier vakmannen, menschen met praktische ondervinding, maar niemand hunner kan zeggen, welk soort mest in staat is, die uitgestrekte velden weer vruchtbaar te maken. Maar er is nog méér.

Een drie of vier jaar geleden is men begonnen ook de terreinen van het 4e district onder aloê te brengen. 't Was een lust om te zien, hoe hoog en vol ze daar stonden,

Doch nu is er bederf in gekomen.

Heele plekken rotten weg, terwijl daar rondom alles in vollen bloei staat. Er is weer niemand hier onder de eigenaars der aloëvelden die daar een middel tegen weet.

Wat nu te doen? We nemen de vrijheid er op attent te maken, dat we een Landbouwkundige in de kolonie hebben, een vraagbaak in zaken van onzen inheemschen landbouw, en wij wijzen op de noodzakelijkheid van zijn tijdig hierkomen alvorens alle aloë van het eiland verdwenen is. En is eenmaal de weg gewezen, zijn we ingelicht wat we te doen hebben, dan zullen onze aloëplanters wel weten aan te pakken. En mocht het blijken, dat het hun krachten te boven gaat, dan hopen wij het gouvernement gewillen te vinden ons bij te springen en te hulp te komen, om onze nationale aloëcultuur weer tot nieuwen bloei te brengen.

De Correspondent.

Op ons nader verzoek zond ons de Heer Croes nog de volgende

Inlichtingen.

1o. Deze infectie ziekte van de aloë is voor het eerst drie jaar geleden op een enkel aloëplantage verschenen, en naar mijne bescheidene meening dáár thans nog sporadisch.

2o. Nu twee jaar geleden werd deze infectie op bijna al de aloëvelden van het 4e district verspreid, op 't eene veld meer dan op 't andere.

3o. Deze aangetaste aloëvelden beslaan in de lengte een afstand van meer of min vier à vijf mijlen gronden, doch al deze velden liggen niet dicht bij elkaar, sommigen naast elkaar en andere weer niet.

4o. De meeste dezer aangetaste aloëvelden werden in cultuur gebracht drie à vier jaar geleden, eenige ervan wellicht twee jaar vroeger, doch het *eerst* aangetaste werd ongeveer een jaar of tien vroeger dan de anderen aangeplant.

5o. De jonge uitspruitsels werden bij die aanplanting genomen van velden, nog geheel vrij van eenig ziekte, aangezien er toen nog geen teeken van infectie te bespeuren viel, dus gezond.

6o. Het Gouvernement heeft de aloëcultuur op dit eiland omtrent 1830 of 1840 ingevoerd, en vele jaren ook voortgezet; later werd zij door een viertal personen op kleine schaal ook gevoerd, maar ongeveer tegen het jaar 1880 tot onze dagen werd deze culture het voornaamste middel van bestaan op ons eiland, en met het oog op dit tijdperk is er sprake van 30 jaren.

7o. *Alèèn op vruchtbare velden, als de regen overvloedig is*, niettegenstaande geregeld elk jaar de bladeren afgesneden worden, schieten de aloëplanten hun bloemstengel uit. Soms echter, komt dit verschijnsel ook voor in sommige jaren, al staan de planten niet op goede terreinen en de regen ook niet overvloedig is, zooals ik dit jaar gelegenheid had op te merken nl., dat eenige planten, niet op goede gronden staande noch veel regen hadden, toch hun bloemstengel uitschoten.

8o. De aloëvelden, ofschoon zeer jong beplant, en nog niet zijnde op 't tijdperk om volle oogsten op te leveren, zijn begonnen rijkelijke hoeveelheden aloësap te geven, vóór de infectie ze aantastte, doch na de ziekte verledenjaar verminderde de hoeveelheid aanmerkelijk veel, en eindelijk dit jaar gaven zij verschrikkelijk minder dan 't vorige, terwijl ze veel meer hadden moeten opleveren.

Aruba den 15n. Mei 1911.

Juan C. Croes.

Noot van de Redactie:

Na lezing van beide bovenstaande stukken, zal er wel niemand meer aan twijfelen, dat de aloëcultuur op Aruba gevaar loopt en de toestand hoog-ernstig is. De aloë, die uit onze kolonie, op de Europeesche markt komt, is bijna in zijn geheel van Aruba afkomstig, ofschoon Curaçao er den naam aan gegeven heeft. Van hoeveel beteekenis die cultuur daar op Aruba is, moge blijken uit het volgende staatje uit het *Koloniaal Verslag* van den uitvoer van aloë:

Curaçao.

	Hoeveelheid in K. G.	Waarde
1904.......	18.000...........	f 252.—
1906.......	2.144...........	536.—
1909.......	500...........	140.—
1910.......	3.352...........	1.282.—

Bonaire.

1904.......	44.751...........	f 2.237
1905.......	24 815...........	1 240
1906.......	33.273...........	1.663
1907.......	30 447...........	9.134
1908.......	19.299...........	5.790
1909.......	36.099...........	7.220
1910.......	45 453...........	9.815

Aruba.

1904.......	171.669...........	f 17.166
1905.......	212.215...........	21.221
1906.......	282.510...........	28.251
1907.....	1.121.224...........	59 545
1908.....	362.407...........	92.257
1909.......	433.762...........	124.232
1910.......	393.921...........	111.754

Wat de tegenwoordige toestand voor Aruba volgens onze meening nog ernstiger maakt, is, dat de eenige deskundige, die wij in onze kolonie in landbouwzaken hebben, de Heer Versluijs, zijn ontslag genomen heeft, en waarschijnlijk wel spoedig onze kolonie zal verlaten. Nog nooit is zoo duidelijk gebleken, hoezeer onze eilanden een *landbouwkundige, die onze cultures kent*, noodig heeft, gelijk in den laatsten tijd. Indien sulks nog kan gevonden worden, zouden wij in alle bescheidenheid het Bestuur in overweging willen geven, den landbouwkundige, met een opdracht en een onderzoek naar Aruba te belasten. Zoolang echter deze beslissing nog twijfelachtig en onzeker of althans nog hangende is, zouden wij willen aanraden, niet moedeloos, noch werkeloos te blijven afwachten én neerzitten. Altijd maar wachten en rekenen op de hulp van anderen en in het bijzonder van het Gouvernement, doodt de energie.

Om menschen *zonder fut* en *energie* te helpen, dat is een onbegonnen werk.

Wellicht kunnen reeds nu de volgende inlichtingen eenigen dienst bewijzen.

In bovengenoemde Correspondentie schrijft de Heer Croes de ongunstige verschijnselen toe 1o. óf wel aan een infectieziekte, 2o. óf wel aan het uitgeput raken van den grond; maar er is nog een derde geval mogelijk n.l. dat ook de plant zelf uitgeput is. En ook is het denkbaar, dat *alle* drie factoren hier samenwerken.

1o. Infectieziekte. Bijna alle cultures hebben zeker op den langen duur met vijanden te kampen, die zich onder den vorm van schadelijke insecten of van infectie ziekte openbaren of liever meestal schuil gaan.

Zoo is het gegaan met de suikerriet-cultuur op Java, zoo strijdt men tot op heden nog met de krullotenziekte in de cacao en de Panamaziekte in de bacove-aanplantingen in Suriname; nog onlangs hoorde men van een ziekte in de koffie-cultuur op de Nieuw-Hebrieden, en zelfs hier in de kolonie is het niets vreemds; wij hebben ook de nog steeds voortwoekerende ziekte in de dividiviboomen, waarvan evenmin nog het geheim en de oorzaak ontdekt is; en de maisbrand.

Of een plant door een of andere infectie is aangetast en welke die infectie is, eischt een zeer nauwkeurig chemisch en miscroscopisch onderzoek, waartoe in de meeste gevallen alleen een landbouw-scheikundige in staat is. En voor onze kolonie is daarvoor de aangewezen man Dr. J. Sack, de landbouw-chemicus, verbonden aan het landbouw-proefstation en de cultuur-tuin in Paramaribo, waarvan de hoofdleiding berust tegenwoordig bij Dr. P. J. S. Cramer aldaar. Onze raad is dus deze: zoo spoedig mogelijk verschillende aloëplanten in verschillende graden van infectie of afsterven of verrotting, deels op alcohol of formalin, deels gedroogd, als onderzoekingsmateriaal op te zenden naar Dr. Sack, opdat hij den aard der ziekte en zoo mogelijk het geneesmiddel er tegen kan opsporen. Het lijdt geen twijfel of het Bestuur onzer kolonie zal in een zaak van zooveel gewicht zeker de behulpzame hand bieden, en als tusschenpersoon willen optreden.

2o. Uitputting van den bodem. Misschien nergens ter wereld, tenzij in onze kolonie, verkeert men zóózeer in den waan, of beter gezegd, maakt men zich zóózeer wijs—(eigenlijk alleen, omdat men tegen de moeite en de kosten opziet.)—, dat onze grond geen bemesting noodig heeft; niettegenstaande zoowel de theorie als de ondervinding, ook hier opgedaan, die meening als beslist valsch wederlegt. Want waarom anders laat men velden, die blijkbaar geen dragelijken oogst meer willen opleveren, dus uitgeput zijn, eenige jaren braak liggen? In dien tusschentijd laat men feitelijk de natuur zelf (zonder persoonlijke moeite of kosten) een bemesting-proces volbrengen, door den grond tijd te geven nieuwe stoffen in zich op te nemen en chemisch te verwerken, die als voedsel kunnen dienen voor een latere beplanting.— Zelfs in de Vereenigde Staten, — waar de landbouw zoo in 't groot beoefend wordt en zulk een voorname factor is voor den nationalen rijkdom, waar tot nu toe de bodem nog geen bemesting noodig had, omdat de maagdelijken wouden met hun rijke humuslaag nagenoeg uitsluitend de akkergronden geleverd hebben,— ook dáár komt men tot de overtuiging, dat die grond op den duur niet zonder kunstbemesting blijven kan. Daarom heeft de Regeering daar in het belang van den nationalen landbouw reeds nu beslag laten leggen op alle phosphaat-ontginningen, die nu gevonden zijn of nog ontdekt zullen worden, door te stipuleeren, dat die kunstmeststoffen *niet* naar het buitenland mogen uitgevoerd worden. Alléén die van Florida, als reeds van ouderen datum zijnde, zijn nog aan die bepaling ontkomen.

Zoo ook hebben de bouwvelden in onze kolonie bemesting noodig, en bij gebrek daaraan is het voor het grootste deel te wijten, dat vele akkers op onze eilanden zoo'n schralen oogst opleveren. En nu zegge men niet, dat de aloë daarop een uitzondering maakt, die op elken grond kan groeien, getuige de kale, droge kalkgronden van Aruba, waar juist de aloë het weligst tiert. Want men verliest aldus uit het oog, dat ook kalk en kalizouten uitstekende meststoffen zijn. Blijkbaar dus heeft de aloë juist die meststoffen 't meest noodig en beginnen die gronden nu eindelijk, na jaren lang beplant te zijn geweest met aloë, te kwijnen en te lijden bij gemis aan nieuwen toevoer van kalkdeelen. Het is niet onwaarschijnlijk, dat ook omtrent dit punt eenige zekerheid te verkrijgen is. En ook voor dit geval is Dr. Sack alweer de eenige aangewezen man. Als landbouw-chemicus is het ook zijn taak de chemische samenstelling der verschillende grondsoorten te onderzoeken. Onze raad is dus deze: Men zende verschillende monsters van die gronden, waarop de aloë tot nu voorspoedig groeide, en andere monsters van gronden, die uitgeput schijnen, waarop de aloë den laatsten tijd kwijnde en achteruit ging, ter chemische analyseering op naar Suriname.

Zoo kan hij het verschil aan voedende bestanddeelen gemakkelijk nagaan. Doch er blijft voor de Arubianen nog bovendien iets anders te doen. Zij moeten van nu af aan die schijnbaar uitgeputte gronden niet alleen aan hun lot overlaten en voorloopig braak laten liggen, maar daarenboven niet uitstellen alle aloëplantjes op die velden zonder uitzondering uit te roeien en te verbranden. Want vooreerst zijn zij toch nutteloos en onmachtig een oogst te leveren. Maar het is mogelijk, dat zij door een infectie zijn aangetast. Blijven zij staan, waar zij nu staan, dan verspreiden zij de ziekte nog verder, en de schade wordt nog grooter.

3o. De uitputting van de aloeplant. Misschien is dit punt voor vele lezers iets nieuws; des te meer verdient het de volle aandacht.

De aloë is met de bacove e. m. a. een plant, die zich alleen door jonge uitspruitsels van de moederstam voortplant. Nu is het theoretisch en door ondervinding bewezen, dat elke plant, die zich niet uit zaad, maar door stekken, of door uitspruitsels van de moederplant vermenigvuldigt, op den duur „*verkümmert*" d. i. minderwaardig wordt, achteruitgaat in levenskracht en voortplantingsvermogen en meer vatbaar wordt voor allerlei ziekten. Zoo staat het geval met de aloë-cultuur op Aruba. Jaar in, jaar uit worden van de aloëplanten in den drogen tijd, de uitgegroeide lobben afgesneden en het daaruit druipende sap opgezameld. De plant wordt dus in zijn natuurlijken groei tegengegaan, van zijn levenssappen beroofd, die hij eigenlijk noodig heeft om zaad voort te brengen. Doch ook de enkele planten, die ergens vereenzaamd of vergeten staan, en waarvan het sap niet geoogst wordt, en die aldus onopgemerkt de bloemstengel kunnen uitschieten, ook van dezen zal zeer waarschijnlijk het zaad onvolkomen of zonder kiemkracht zijn, om dezelfde reeds genoemde reden, omdat ook deze plant stamt van een moederplant die door jaren lange sapberooving van haar vruchtbaarheid beroofd is.

Nu bestaat er wel eenige kans dat dergelijke planten, die zich uitsluitend door stekken en uitspruitsels voortplanten, ook uit *zaailingen* kunnen gewonnen worden. Maar vooreerst eischt dit werk de kennis, de nauwkeurigheid en 't geduld van een botanicus, en tweedens komt 't voor, juist omdat de moederplant gedegenereerd is, dat zulk een plant, uit zaad opgeschoten, naderhand verwildert, of ook dat slechts een heel miniem percentage dier zaden hun kiemkracht behouden hebben. Daartegenover echter slaat het feit, dat die weinige zaden, die c. q. ontkiemen en naderhand *niet* verwilderen, ten slotte planten voortbrengen (gewoonlijk *zaailingen* genoemd,) die altijd veel sterker en krachtiger, minder vatbaar voor ziekten zijn dan de oorspronkelijk plant, die de zaden heeft voortgebracht.

Wil men op Aruba ook in deze richting zijn geluk beproeven, dan kieze men voor deze proeven uitsluitend planten, die ergens in het wild voorkomen. Maar vooraf reeds bereide men zich voor op veel geduld, op honderde en duizende tegenvallers. Doch mocht men eventueel slagen, dan heeft men voor onafzienbaren tijd den aloëoogst een onschatbaren dienst bewezen.

* *
*

Wat wij hierboven schreven, sluit niet een deskundig onderzoek uit. Integendeel; wij beschouwen dit als van zóó groot gewicht, dat het belang van Aruba en ook van onze geheele kolonie noodzakelijk eischt, dat het Bestuur reeds terstond maatregelen moet nemen, om dit deskundig onderzoek zonder verder uitstel te laten instellen.

Daar is *periculum in mora.*

BLADVULLING.

Aan de wereldbeschouwing der meeste menschen hapert dit, dat zij de **wereld te weinig hebben beschouwd.**

VERHOUDING

VAN

Venezuela met Nederland.

Van het hoogste belang voor de herstelling der diplomatieke betrekkingen tusschen Venezuela en Nederland rekenen wij de volgende merkwaardige woorden van den President der naburige Republiek, genomen uit de „*Boodschap*" den vorige Woensdag 10 Mei gericht aan het Congres in plechtige zitting te Carácas vergaderd.

Alleen datgene wat daarop betrekking heeft, nemen wij er uit over. Wij vertalen volgens den tekst door *El Tiempo* van 11 Mei gepubliceerd:

„Ik heb het genoegen mede te „deelen, dat de Republiek in vol„maakte harmonie leeft met de be„vriende Staten; en alhoewel de „hernieuwing der betrekkingen met „de Fransche Republiek en met de „Regeering der Nederlanden nog „altijd hangende is, heeft dat ab„soluut niet gelegen aan Venezue„la noch aan zijn Regeering.

„Toen op tot einde van 1908 het „nieuwe tijdperk een aanvang nam „onder mijn presidentschap, beloof„de ik aan zijn Excellentie Baron „von Seckendorff, — destijds de waar„dige vertegenwoordiger van het „Duitsche Rijk, en die zich spontaan „als bemiddelaar tusschen Vene„zuela en die landen aanbood, — „dat de Regeering in alle recht en „billijkheid de hangende kwesties zou „behandelen, om daardoor weer tot „de harmonie te geraken, die door „mijn voorganger zoo rampzalig „verstoord was, waarbij grondsla„gen gelegd werden, die door mijne „Regeering stipt werden nagekomen; „en toen de herstelling dier betrek„kingen vurig werden tegemoet ge„zien, werden op het onverwachts „van den kant van Frankrijk en „Nederland nieuwe eischen naar voren „gebracht.

„De eerste dezer rijken Frankrijk „enz. enz.....

„Tusschen Nederland en Venezuela „bestaan in werkelijkheid geen moei„lijkheden van beteekenis. Op de „grondslagen en privé met Baron „von Seckendorff behandeld, bleef „alles op billijke en rechtvaardige „wijze geregeld en overeengekomen; „toen zich verder een zwarigheid „opdeed, die niet van diplomatieken „aard was.

„Immers de Regeering in den Haag „blijft volhouden, dat het herstel der „betrekkingen afhankelijk blijft van „de gunstige oplossing van een vor„dering, die de Heer Thielen, een „Nederlandsch onderdaan, tegen Ve„nezuela meent te hebben, wegens „schade aan handelsartikelen, die „zijn eigendom waren, toegebracht „door eenige personen, die in onze „hoofdstad den 13 December 1908 in „opstand waren gekomen. Van hoe„danigen aard nu die vordering van „den Heer Thielen ook moge zijn, „zeker is zij niet volgens de wet, om„dat volgens onze wetgeving de Re„geering nooit verantwoordelijk is, „noch gehouden is tot vergoeding „voor schaden, door revolutionairen „of oproerlingen veroorzaakt. Zoo „heeft de Republiek in haar wetgeving „reeds bij den aanvang van haar „ontstaan vastgesteld. Daar komt „nog bij, dat in dit bijzonder geval „van den Heer Thielen, de autori„teiten zich gehaast hebben om den „aanval te voorkomen en af te we„ren, hetgeen hun ook grootendeels „gelukt is. Ik koester de hoop, dat „de Regeering in den Haag, die met „zooveel takt optreedt, niet zal blij„ven volharden om het herstel der „betrekkingen, waar Venezuela zelf „zoo vurig naar verlangt, afhanke„lijk te stellen van de oplossing van „een zuiver persoonlijke aangelegen„heid, en die in zich zelf onrechtvaar„dig is.

„Bij de behandeling van de groo„te belangen van twee bevriende na„ties, moet elk meeningsverschil, dat „voortkomt uit individueele, duide„lijk onrechtmatige begeerten wor„den op zijde gezet. In ieder geval „blijft voor den Heer Thielen den „weg openstaan, om zijn vorderin„gen voor onze rechtbanken aan„hangig te maken."

Het komt ons voor, dat bovenstaande woorden van den President van Venezuela, weer een lipje méér oplichten van den sluier der geheimzinnigheid, die tot nú toe over de onderhandelingen, tusschen onze Regeering en den Heer Grisanti het vorig jaar gevoerd, gespreid ligt.

In het Oranje—boek door onzen Minister van Buitenlandsche zaken De Marees van Swinderen, over deze zaak gepubliceerd, wordt wel, naar wij ons herinneren, het geval van den Heer Thielen opgenoemd, doch voor zoover wij weten, niet als juist 't motief zijnde waardoor de onderhandelingen waren afgebroken. Zooveel valt uit de *Boodschap* van den President met alle zekerheid te consta-

teeren, dat zijn woorden de uiting zijn van werkelijk vriendschappelijke gevoelens en dat ook Venezuela vurig naar 't herstel der diplomatieke betrekkingen uitziet. Dat geeft vertrouwen, dat de onderhandelingen weer spoedig hervat en naar wij hopen dezen keer tot een goed einde zullen gebracht worden.

N. B. De volgende week zullen wij nog eenige andere punten uit de *Presidentieele Boodschap* afdrukken.

CORRESPONDENTIE.

Aruba 15 Mei.

Reeds verscheidene malen heeft men mij verzocht toch eens een klacht in te dienen tegen die buizen der particuliere waterleiding, die zooveel schade toebrengen aan de talrijke wagens en rijtuigen die er dagelijks overheen hotsen.

Ik houd niet van klagen en nog minder gaarne leen ik mij om iemand in de wielen te rijden; maar in dit geval moet persoonlijke tegenzin en particulier voordeel wijken voor het billijk verlangen en den redelijken eisch van zeer velen. De zaak is deze. Wij hebben hier eene waterleiding, het eigendom van een particulier. In hoever deze leiding het algemeen belang dient, laat ik ter beoordeeling over aan de betreklijkweinigen die er op geabonneerd zijn; maar de klacht van *alle* Playenaars op één na is, dat die buizen voor het meerendeel *boven op* de straten liggen.

Voetgangers op klaarlichten dag getroosten zich natuurlijk gaarne er overheen te stappen, in de veronderstelling dat elk voetganger steeds voor uit zicht loopt te kijken; maar rijtuigen verstaan die kunst niet en vele paarden evenmin. De klacht ligt dus voor de hand en de billijkheid er van wordt behalve door de rede ook nog gestaafd door alle soorten van Reglementen en Bepalingen. 't Gaat toch niet aan dat elk rijtuighouder elk oogenblik reparatie heeft ter wille van *één* persoon, die geen lust heeft zijne buizen onder den grond te stoppen.

Morgen begint een ander hout te te drogen te leggen midden op straat, en een derde slaat een winkeltje op in het centrum van den publieken weg, zijn handelwijze billijkend door het *onrecht* van den eerste.

Hiermede meen ik aan zeler verlangen voldaan en het algemeen belang gediend te hebben en, ik hoop voor ons allen, met goeden uitslag.

De Correspondent.

Ingezonden stukken.

Curaçao, 15 Mei, 1911.

Nog eens Landbouw.

Mr. de Redacteur,

Vergun mij eene enkele opmerking naar aanleiding van Uw naschrift bij mijn ingezonden stuk over den Landbouw in de *Amigoe* van den zesden.

U vraagt of ik de studie van den Heer HAMELBERG over de sisalcultuur kende; neen, Mr. de Redakteur, die kende ik niet, sindsdien ben ik echter door Uwe welwillendheid in staat geweest er kennis van te nemen en ik onderschrijf ten volle de waardeerende woorden, door U geuit.

Maar te sterker klemt het daarom, Mr. de Redakteur,:

De Landbouw worde niet verwaarloosd; maar gesteund!

Ik heb de vaste overtuiging, dat er geen plantage in de kolonie is, of de

werkelijke kosten van exploitatie worden gedekt door de opbrengst.

Daarbij versta ik onder werkelijke exploitatiekosten de kosten van levensonderhoud van den plantage-eigenaar en zijn gezin; van arbeidsloonen; van aanschaffing van materialen, vee enz. Dat die plantage-eigenaren dan ook voor het meerendeel in min gunstige financieele omstandigheden verkeeren, is te wijten hieraan, dat een zoo groot deel van de zuivere opbrengst van hunne plantages weggaat aan rentebetaling en aflossing van schulden; hijpotheekschulden en andere. Maar de landbouwopbrengst dekt de kosten van den landbouw *zeer zeker*. Uit elke geregelde boekhouding van elke goed beheerde plantage moet dat met cijfers zijn aan te toonen. Maar die schulden; die voor het meerendeel van vorige eigenaars geërfde hypotheekschulden, Mr. de Redakteur, die maken, dat de plantage-eigenaar een slecht bestaan heeft.

Es erben sich Gesetz und Rechte
Wie eine ew'ge Krankheit fort,
Sie schleppen von Geschlecht sich zum
Geschlechte,
Und rücken sacht von Ort zu Ort.

Dat jeugd-woord van Goethe, Mr. de Redakteur, is hier maar al te waar.

En daarom: de Landbouw worde niet verwaarloosd, maar gesteund!

Als ik wel begrepen heb, was dat ook Uwe bedoeling in Uw stuk getiteld: *„Landbouwkundige"*

U dankend voor de plaatsruimte,

G. DUIJVIS.

Berichten uit de Kolonie.

De Phosphaat mijnen van Florida.

The Engineering and mining Journal van 22 April bevat de mededeeling, dat de productie van de phosphaatmijnen van Florida over het jaar 1910 bedroeg:

2.029.797 ton a 2000 ℔ (of a 907.2 kg.)

In het jaar 1910 steeg de uitvoer voor het eerst boven de 2 millioen ton. In 1909 bedroeg de productie 1.826.151 ton.

Het zou mogelijk zijn, dat sommigen door deze cijfers onder den indruk komen, dat tegenover zulk een overweldigende productie der Florida-mijnen alle concurrentie onmogelijk is en de mijnen in onze kolonie daarbij in het niet verzinken.

Immers de *totale* productie van onze Santa Barbara-mijn gedurende alle jaren dat er gemerkt werd, bedroeg niet meer dan 180.000 ton van 1000 K.G. en van Ceroe Colorado van Aruba tot nog toe nog geen 450.000 ton.

Men moet de zaak echter van een geheel ander standpunt bezien. Langzamerhand begint over de geheele wereld de overtuiging door te dringen in landbouwkringen, dat kunstmestoffen noodzakelijk en veel voordeeliger zijn, dan de gewone tot nog toe gebruikte stalmest. Vandaar neemt over de laatste jaren in Europa het gebruik van phosphaat e.d. ontzaggelijk toe. De navraag stijgt voortdurend in die mate, dat Florida alleen door de productie telken jare weer hooger op te voeren, aan die navragen tracht te voldoen.

Door onze mijnen dus voor de exploitatie opnieuw open te stellen, kan er dus geen sprake zijn van de markt te overvoeren, dus van overproductie. De vraag zal voortdurend grooter zijn dan het aanbod. Dit blijkt ook nog hieruit, (zooals wij in dit nummer bij het artikel over *de Aloë cultuur van Aruba* gezegd hebben), — dat de Regeering der Vereenigde Staten, voorziende dat voor den eigen landbouw op den duur de noodige meststoffen zouden ontbreken, nu reeds den uitvoer van alle andere phosphaatbeddingen (behalve die van Florida) die reeds in exploitatie zijn of in de toekomst nog ontdekt zullen worden, verboden heeft.

Trekking van de Loterij op Aruba.

Dinsdagavond ten 7 uur heeft in tegenwoordigheid van den Heer C. DE HASETH, afgevaardigd door den Heer Gezaghebber, de trekking plaats gehad van de loterij, gehouden ten voordeele van de R. K. Kerk van Oranjestad.

De hoofdprijs is gevallen op een lot, dat op Curaçao verkocht is.

Ziehier de nummers waarop een prijs gevallen is:

No.	9.	=	200.—	gld.
„	305.	=	5.—	„
„	216.	=	5.—	„
„	60.	=	30.—	„
„	65.	=	5.—	„
„	246.	=	5.—	„
„	185.	=	5.—	„
„	13.	=	5.—	„
„	123.	=	5.—	„
„	178.	=	5.—	„
„	242.	=	75.—	„
„	33.	=	5.—	„
„	104.	=	5.—	„
„	130.	=	5.—	„
„	268.	=	15.—	„
„	137.	=	5.—	„

Het nieuwe SS „Oranje Nassau".

Zaterdag den 15 April werd ten half 3 's middags aan de werf der Koninklijke Maatschappij *de Schelde* te Vlissingen met goed gevolg te water gelaten het schroefstoomschip *Oranje Nassau* in aanbouw voor de K. W. I. M. te Amsterdam. Toen verschillende genoodigden zich verzameld hadden, werden de laatste beletselen weggenomen door Mejuffrouw van Raalte.

De hoofdafmetingen van het schip zijn lengte over alles 350 voet, id. tusschen de loodlijnen 336 voet, breedte 44 voet.

De waterverplaatsing op 19 voet bedraagt 5470 ton. Loopt met een snelheid van 13 knoopen.

De passagiers-inrichtingen bieden plaats voor 46 passag. 1ste kl. en 16 pass. 2e kl.

Op het bovendek is een salon 1ste kl. met plaats voor 54 pers.; op het brugdek een *Social Hall* en op het promenadedek een rookkamer 2e kl.

Bij 85 omwentelingen per minuut ontwikkelt de stoommachine 2000 I. P. K. — Het schip heeft een complete inrichting voor electrische verlichting, een Hal 's ijsmachine tot het koelhouden van proviand. De stoomstuurmachine wordt van de brug af behandeld. Als gezagvoerder van het schip is aangenomen kapitein G. D. NIEMAN.

Hr. Ms „Utrecht"

Volgens telegraphisch bericht door den Gouverneur ontvangen, is de *Utrecht* den 15 Mei van Suriname vertrokken met bestemming naar de Bovenwindsche eilanden via Trinidad.

Garnizoen.

De beide 1ste Luitenants der infanterie L. SCHUTTE en E. C. BRUSSE zijn bevorderd tot kapitein.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van de Gebr. JONCKHEER vertegenwoordigers van *The Carter's Ink Company* een monster inkt, gom, paste en lint voor schrijfmachine een eenige praktische vloeipapier-strooken.

Eveneens van den Heer JULIA A. DE LIMA eenige keurige reclame-artikeltjes voor kantoorgebruik.

Orkaan.

De *Boletin Comercial* publiceerde deze week een telegram uit Kingston Jamaica van den 17 Mei, dat daar sinds den vorigen dag een hevig wind als een orkaan woedde, waardoor reeds aanzienlijke schade veroorzaakt was. Of onze Bovenwindsche Eilanden ook van dezen stormwind geleden hebben, is ons niet bekend,

Regenval op Curaçao

gedurende de maand April.

Fort Amsterdam	68.4	m.M.
Plantage Knip	?	„
Klein Sta. Martha	8.6	„
Siberie	8.	„
Hoffi Abao	15.	„
Cas Chikito	36.	„
Groot St. Joris	38.5	„
Klein St. Joris	30.	„
Santa Rosa	44.	„
Beekenburg	23.6	„
Noordkant	6.5	„

Eén oogst van meer dan 20 milliard!

Volgens de ambtelijke statistiek overtreft de bodemopbrengst der Vereenigde Staten over 1910 alle oogsten in de Vereenigde Staten, zoowel als in andere landen, waaromtrent ooit nauwkeurige statistieken werden verschaft. De heer F. J. Edwards, die in „Munseys Magazine" een belangwekkend overzicht geeft van dezen buitengewonen oogst, die een waarde vertegenwoordigde van 9 milliard dollar of 22½ milliard gulden, gelooft, dat zelfs de fabelachtige oogsten der zeven vette jaren in het oude Egypte bij dezen reuzenoogst achterstaan.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 7 April 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	....	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	....	„ 0.06½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.		„ 0.70
id. per KG. 2e kw.		„ 0.60
HUIDEN per K.G.	....	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	....	„ 1.20
WOL per K.G.	....	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	....	„ 0.40
BEENDEREN per K.G.	....	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	....	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):		
Kwaliteit No. 1 per dozijn		„ 3.—
„ „ 1 (gebleekt) „ „		„ 3.12½
„ „ 1a „ „		„ —
„ „ 1a (gebleekt) „ „		„ —
„ „ 2 „ „	....	„ 4.50
„ „ 3 „ „	....	„ 4.50
„ „ 4 „ „	....	„ 5.50
„ „ 5 „ „	(OLA)	„ 6.50
„ „ 6 „ „	....	„ 7.—
„ „ 7 „ „	....	„ 7.50
„ „ 8 „ „	(OLA)	„ 7.50
„ „ 9 „ „	....	„ 10.50
„ „ 10 „ „	(OLA)	„ 9.—
„ „ 11 „ „	....	„ 12.—
„ „ 12 „ „	(OLA)	„ 12.—
„ „ 13 „ „	....	„ 15.—
„ „ 14 „ „	(OLA)	„ 15.—
„ „ 15 „ „	....	„ 18.—
STROOHOEDEN (latal):		
Kwaliteit X per dozijn	....	f 1.50—
„ XX „ „	....	——
„ XXX „ „	....	——
KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand	per doz.	f 2.50

Het bezoek van president Fallières.

De zeereis van President Fallières naar Nederland is aldus geregeld, dat het Fransche oorlogsschip met het Staatshoofd en zijn gevolg aan boord, den 4en Juli 's nam, 3 uur te Amsterdam verwacht wordt om den 6en Juli weer de terugreis naar Frankrijk aan te nemen.

De President zal op een der dagen van zijn verblijf in de hoofdstad aan H. M. de Koningin en Z. K. H. den Prins een dejeuner aanbieden aan boord van zijn oorlogsvaartuig.

Tevens zou op het programma voorkomen een bezoek van den President aan H. M. de Koningin-Moeder te Soestdijk.

1ste Sisal Cultuur Mij.

Uit het jaarverslag, uitgebracht in de gisteren te A'dam gehouden alg. verg. blijkt, dat de Mij. is opgericht met een kapitaal van f 125.000. waarvan de eerste serie van f 25.000 is geplaatst,

Nadat op Curaçao de voor cultuur geschikte terreinen waren verkregen, werd door de regeering aldaar een renteloos voorschot van f 30.000 verstrekt ter tegemoetkoming in de kosten, onder voorwaarde dat de terugbetaling bij gedeelten zal geschieden uit eventueele winsten.

Op het eind van het boekjaar was 20 H.A. als kweekbedden beplant met Sisalplantjes van verschillende soort, opdat hierna een keuze in verband met de geschiktheid voor aanplant zal kunnen worden gedaan.

Scheepvaart.

Gisterenmorgen viel in onze haven binnen het Amerikaansche stoomyacht „*Virginia*", eigendom van Mr Benedict, die evenwel niet zelf aan boord was. Het schip stond onder bevel van kapitein BOUD. Het voornaamste doel van hun excursie was geweest een prachtige tocht op de Amazonerivier tot diep in hetb innenland Het kwam nu van Trinidad. Tegen den avond verliet het yacht onze haven weer, om zijn excursietocht verder voort te zetten naar Colon,

Officieele Berichten.

De heer H. FERGUSON is, met ingang van den dag van vertrek met verlof van den heer Dr. J. P. EVERTSZ Hz. uit de kolonie, met vergunning om de functien van stadsgeneesheer te blijven vervullen, tijdelijk belast met de functien van officier van gezondheid 2e klasse bij het garnizoen alhier. Aan den heer T. J. G. Gaerste, geneesheer belast met de armenpraktijk enz. in het 4e en 5e district op Curaçao, is wegens tien jarigen onafgebroken dienst in de kolonie, een jaar verlof naar Nederland verleend.

Aan den maréchaussée der 2e klasse alhier J. van Veen, is tot verder herstel van gezondheid, veertien dagen verlofsverlenging verleend.

Het aan den kommies 2e klasse der belastingen op Aruba A. R. F. Harms, verleend verlof is met een maand verlengd.

Aan den geemployeerde ter Inspectie der belastingen J. M. STATIUS VAN EPS, is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

De heer C. A. BEAUJON is benoemd tot telegrafist bij de draadlooze telegrafie in de kolonie Curaçao tijdelijk belast met de functien van chef van het op Aruba op te richten kuststation voor D. T.

De heer F. H. P. SCHRILS is benoemd tot telegrafist bij de draadlooze telegrafie in de kolonie Curaçao en werkzaam gesteld bij het kuststation voor D. T. op Curaçao.

De heer MORRIS E. CURIEL is benoemd tot Directeur der Curaçaosche Bank.

Aan den heer P. L. B. de HASETH, 2e kommies ter Inspectie der belastingen is tot verder herstel van gezondheid, veertien dagen verlofsverlenging verleend.

Benoemd zijn:

tot Postdirecteur op Curaçao, de heer H. J. COHEN HENRIQUEZ, hoofdcommies ten postkantore, tijdelijk belast met de functien van postdirecteur; tot Hoofdcommies ten postkantore op Curaçao, de heer H. A. WILLEMSEN. 1ste commies tijdelijk belast met werkzaamheden van hoofdcommies ten postkantore.

tot 1ste commies, de heer J. W. J. van der Linde Schotborgh, 2de commies; de heer J. M. S. van Eps, tijd. geemployeerde, definitief als zoodanig en werkzaam gesteld ter Inspectie der belastingen;

de heer C. M. N. Haayen, tot geemployeerde, en werkzaam gesteld ter gouvernements-secretarie; en de jongeling Lorenzo G. F. Corsica tijd op de proef tot commies 2de klasse der belastingen;

Aan den heer T. J. C. Buys, militairen apotheker 1ste klasse titulair, tevens administrateur van 's lands hospitaal, is tot herstel van gezondheid, zes maanden binnenlandsch verlof verleend, met vergunning dit verlof buiten de kolonie door te brengen; en de heer R. Ph. Dania, apotheker alhier is tijdelijk belast met de functien van militairen apotheker.

De heer T. J. C. Buys, voornoemd is, wegens zijn vertrek met verlof, tijdelijk ontheven uit de functien van administrateur van 's lands hospitaal; de sergeant-majoor titulair ziekenopzichter P. A. RIGAUD is tijdelijk belast met de functien van administrateur: en de opzichter P. DE WINDT tijdelijk belast met de

functien van ziekenopzichter in 's lands hospitaal.

Aan den heer W. VERSLUYS, tijd. Landbouwkundige alhier, is op zijn verzoek, met ingang van 1o. Juli a. s. ontslag als zoodanig verleend; en aan hem is om gewichtige redenen van en met 18 tot en met 30 Juni a.s. verlof verleend.

N.B. Overvloed van copie noodzaakt ons tal van stukken en berichten weg te laten of te bewaren tot het volgende nummer.

Buitenland.

Engeland

De 10-jaarlijksche volkstelling in Engeland is afgeloopen. Thans is is iedereen er van overtuigd, dat deze periodieke opname der bevolking noodig en nuttig is, voor het opmaken der statistische tafels, die gebruikt worden bij het invoeren van nieuwe wetten, en dus noodzakelijk voor de algemeene welvaart. Het was hier echter niet altijd zoo.

In 1753 werd de eerste wet voorgesteld om tot een opname der bevolking dezer eilanden te geraken. Toen was er een groote oppositie in het Parlement en een zekere Thorston, lid van het Parlement voor York, dacht dat eene volksstelling inbreuk maakte op de individueele vrijheid. Hij vreesde dat deze maatregel zou worden gevolgd door nieuwe belastingen en aan de vijanden van Engeland zijn zwakte zou toonen.

In ieder geval was de oppositie toen zoo sterk, dat de wet werd verworpen en het was eerst in het jaar 1801 dat hier de eerste volkstelling plaats had.

Dé voornaamste moeilijkheid, die zich nu voordoet, is om de juiste opgave der leeftijden der vrouwelijke bevolking te verkrijgen, want hier evenals elders, zijn de meeste ongetrouwde vrouwen het liefst tusschen 20 en 25 jaar oud, al beginnen de grijze haren al hier en daar te verschijnen.

Maar ook op een andere wijze heeft de vrouwelijke bevolking veel moeite gegeven aan de heeren, die met het werk der volksopname belast waren. De suffragettes toch hadden reeds lang geleden het plan opgevat, om te zorgen, dat ze niet werden meegeteld. Hun leuze was: „Aangezien wij niet in aanmerking komen voor het stemrecht, zoo willen wij ook niet meegerekend worden in de bevolking".

Tot dit doel hadden deze voorstandsters van het vrouwenstemrecht feesten georganiseerd, die den geheelen nacht voortduurden, zoodat zij niet in hun woonhuizen werden meegeteld.

Een suffragette, die zich onsterfelijk wilde maken, verborg zich in den kelder van het Parlementsgebouw en werd er later gevonden, erg vermoeid en hongerig, en in haar geestdrift heel wat bekoeld. Niettegenstaande al haar moeite en ontberingen werd haar naam niet aan de couranten medegedeeld, werd zij niet naar den „Tower", ja zelfs niet eens naar een gewone gevangenis gezonden.

Zij kon weer naar huis gaan en werd toch meegeteld.

De ambtenaren hebben echter verreweg den meesten last in het oosten van Londen, waar zooveel vreemdelingen een twijfelachtig bestaan voerende, rondzwerven.

In een huis bevonden zich o.a. menschen, die tot 22 verschillende nationaliteiten behoorden, en de betrekkingen varieerden van een Anglikaansch geestelijke tot een man die vleesch verkoopt, om katten mee te voeden.

Een van de treurigste verschijnselen, is wel de voortdurende achtergang der bevolking van Ierland, vooral door landverhuizing naar Amerika.

—Een rassencongres in Londen. Van den 26en Juli a. s. zal hier een congres worden gehouden, in de gebouwen der universiteit van Londen, onder den titel van *„First Universal Races-congress."*

Het doel van dit congres zal zijn om de betrekkingen tusschen de verschillende rassen der wereld te bespreken en te trachten deze rassen elkander beter te doen begrijpen, en zoo mogelijk tot eene vriendschappelijke samenwerking te geraken in het algemeen belang van den vrede, tusschen de volken en de algemeene welvaart, die hieruit moet volgen.

Het is voornamelijk met het oog op den verbazenden vooruitgang der gele rassen met name van Japan, dat dit congres hoogst belangrijk belooft te worden en verwacht wordt, dat het goede vruchten zal afwerpen. Wat nu voornamelijk noodig is, is dat uit verschillende landen delegaties worden gezonden om dit congres bij te wonen en voornamelijk dat landen die vele millioenen onderdanen tot het gele ras behoorende, bezitten, officieel zullen worden vertegenwoordigd. De beweging van het Oosten en het Westen dichter bij elkander te brengen en elkander beter te laten begrijpen, vindt hier veel ondersteuning en de volgende heeren hebben o. m. beloofd het congres te steunen. Deze heeren zijn Viscount Morley, Lord Curzon, Father Bernard Vaughan s. J. , de Aartsbisschop van York de Lord Mayor van Londen, de „Speaker" van het Parlement en de meeste Kanseliers der Engelsche universiteiten.

De eerste vergadering heeft reeds plaats, gehad waar o. a. ook de journalisten der vreemde bladen tegenwoordig waren. Sir Alfred Turner was de president en de veteraan de journalist Stead, was een der voornaamste sprekers.

Hij begon met te zeggen, dat hij niet geloofde in verschillende rassen Volgens hem waren alle menschen gelijk, en was het verschil tusschen hen alleen een quaestie van opvoeding en van klimaat. Hij had kennis gemaakt met geleerden in Japan, China en Egypte, en hij moest bekennen, dat in vergelijking met zichzelf en hen, hij weinig wist, terwijl hij, vóór zijn onderhoud met die geleerden, zich verbeeldde *wat* te weten.

Over het algemeen hielden journalisten niet van vrede, omdat vredige toestanden weinig aanleiding gaven tot belangrijke artikelen, terwijl in tijden van oorlog, de couranten altijd een veel grooter oplage hadden, omdat het publiek altijd veel belang stelde in berichten van het oorlogstooneel.

Maar alle gekheid op zijde geschoven, eindigde Stead met te zeggen, dat hij alle verwachting had, dat het aanstaande congres veel zou bijdragen, niet tot het ideaal, van het bijleggen van *alle* verschillen door arbitrage, maar hij hoopte wel, dat in de toekomst, de kans van oorlog tusschen twee groote beschaafde rijken, tot een minimum zou kunnen worden herleid.

Advertentien.

St. Thomaskring,

Maandag avond 22 Mei ten half acht algemeene vergadering. Getrouwe opkomst der leden wordt dringend verzocht.

De Directeur,
P. I. VERRIET.

Adverteert steeds
IN DE
Amigoe di Curaçao

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan Art. 2 der Verordening van 21 October 1901 en 29 Januari 1902 (P. B. 1902 No. 7) luidende :

„Iedere hond moet voorzien zijn van:
1o. een halsband met een metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;
2o. een door den Procureur-Generaal te bepalen merkletter, die jaarlijks in de maand Mei door een ander wordt vervangen, en van wege het plaatselijk hoofd der Politie, wordt geslagen òf wel in die plaat, òf in een afzonderlijk penning, die aan den halsband moet worden vastgehecht, op vertoon van een door den ontvanger afgegeven quitantie, waaruit blijkt, dat de in art. 1 bedoelde belasting is betaald.

In het belang eener goede Contröle en ter tegemoetkoming aan klachten, dat het inslaan der merkletter in de plaat van den halsband, die plaat doet breken, zal de merkletter niet dan in de hierboven aangehaalde artikel, bedoelde penning worden geslagen.

De penningen zijn ten parkette verkrijgbaar tegen betaling van vijf centen.

Curaçao, den 26n. April 1911.

De Procureur-Generaal

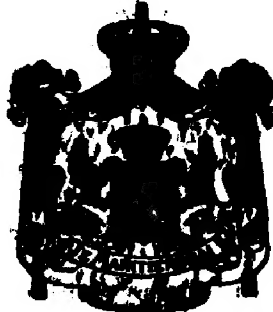
J. B. Gorsira.

Photographische Inrichting.

Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN

VAN



H. M. de Koningin der Nederlanden

BEKROOND

te Amsterdam 1883
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao, Eerste Prijs Eere-medaille, 1904.
„ Brussel, 1910.

Curaçao, Waterkant Otrabanda.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 13 MEI — 27 MEI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Maracaibo	G W Goodman,	13 Mei	New-York	13 Mei	Maracaibo
Maracaibo	„	18 „	Maracaibo	18 „	New-York
Philadelphia	A L Perry	18 „	New-York	18 „	La Guayra
Philadelphia	„	23 „	La Guayra	24 „	New-York
Zulia	S. S. Morris	27 „	New-York	27 „	Maracaibo
Merida	A. Johanson	11 „	Maracaibo	15 „	La Guayra
Merida	„	17 „	La Guayra	19 „	Maracaibo
Merida	„	24 „	Maracaibo	29 „	La Guayra
Fred. Hendrik	J.P.v.d.Borden	17 „	Amsterdam	18 „	New-York
Pr. Willem IV	P C v d Graaff	20 „	New York	21 „	Amsterdam
Pr. Willem III	C. van Baaren	27 „	Amsterdam	28 „	New-York
Manuel Calvo	J. Bonet	15 Mei	Colón	16 Mei	Barcelona
Barbadian	Manning	16 „	Liverpool	17 „	Pto. Colombia
Cheruskia	C Neumann	16 „	Cienfuegos	19 „	Hamburg
Città di Torino	Poggi	21o22„	Génova	21o22„	Colón
Comedian	Netherton	26o27„	Liverpool	26o27„	Galveston
Yucatan	Mercer	28o29„	Liverpool	28o29„	Sta. Marta.

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	vertrek	naar
Meteor H	18 Mei	Maracaibo	*Gacela H*	18 Mei	Maracaibo
Gaviota H	14 „	Maracaibo	*Virginia H*	15 „	Vela de Coro
Ana Sofia V	14 „	Maracaibo	*Gaviota H*	15 „	S J.dePto.Rico
Hungaria H	14 „	Bonaire	*Hirondell H*	16 „	Maracaibo
Diana V	16 „	Vela de Coro	*Maria H*	19 „	Maracaibo
Olinda H	17 „	St.P. d.Mac.	*Electra H*	17 „	Rio Hacha
Virginia H	19 „	VeladeCoro	*Clara C*	18 „	Rio Hacha
Hiloa H	19 „	Rio Hacha	*Hungaria H*	17 „	Bonaire
			Diana V	18 „	Vela de Coro
			Frieda H	18 „	Maracaibo
			Meda H	18 „	Maracaibo
			Cor. de Maria C	20 „	Rio Hacha

Den 16 Mei is hier binnengeloopen het Engelsche stoomschip **ALDERSHOT** kapt. Jacobson komende van Norfolk met eene lading steenkolen.

19 Mei is hier binnengeloopen het Amerikaansch pleizierjacht **VIRGINIA** Captain Bond van Trinidad. Denzelfden dag heeft het zijn reis voortgezet naar Colon.

DEWAR'S-WISKY

(DE BESTE)

BEKROOND MET MEER DAN
50 Gouden Medailles
EN ANDERE PRIJZEN.

GEDESTILEERD DOOR

John. Dewar & Sons Ltd.; Perth.

Leveranciers van het Engelsche Hof, (van wijlen Koningin Victoria, van wijlen Koning Eduard VII en van Koning George V.)

Agenten voor Curaçao,

de LANNOY. & Co.

COCKTAILS TERAPEUTICOS

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceite de petroleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petroleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando á la larga inflamación de las vías digestivas.

Las propiedades alimenticias y nutritivas del aceite de higado de bacalao dependen en absoluto de las grasas que entran en la composición natural del aceite. Estas grasas son digeridas y asimiladas con mucha más facilidad que las otras, debido á la presencia en el aceite de bacalao de ciertos compuestos derivados del hígado, que permiten la pronta emulsificación del aceite por los fluidos del estómago — y hacen que su absorción por la membrana mucosa se lleve á efecto con más facilidad y con más rapidéz que la de ninguna otra grasa.

Dos preparados no contienen ninguno de las propiedades nutritivas y constituyentes del aceite de hígado de bacalao, porque carecen de la grasa, que en la parte del aceite que nutre y alimenta — su composición tiene mucha semejanza con la de los COCKTAILS — y su uso puede en ocasiones causar perjuicios considerables á los enfermos por la gran cantidad de alcohol que invariablemente contienen — y otras substancias narcóticas, como el sulfato de estricnina.

Las grasas que el aceite de hígado de bacalao contiene, aparte de su poderosa facultad de nutrir, no poseen ningun valor terapéutico— y los otros elementos naturales que son parte de su composición orgánica, existen en cantidades tan infinitamente pequeñas, que es imposible que ninguno de ellos pueda ejercer en elsistema cualquier efecto terapéutico.

Bekendmaking.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar en Beleenbank* van 1 September 1909 t m 28 Februari 1910, onder No. 1940 **B** t|m N. 1426 **C**, zal plaats hebben op *Vrijdag*, den 26sten Mei a.s en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht der verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 4 April 1911.

De Voorzitter,

A. JESURUN.

Hamburg-Amerika-Linie.

Gevestigd in 1847.

Geregelde Vracht- en Passagier-Dienst onderhouden door 58 verschillende Lijnen, met 350 Havens in alle Werelddeelen.

DIENST—WEST—INDIE:



Lijn I. Den 3n. van iedere maand, van Hamburg naar St. Thomas, Trinidad, Venezuela, **Curacao** en vice versa ;
Aankomst te **Curaçao** den 1ten. van iedere maand.
Vertrek van Curaçao: den 2den. van iedere maand.

Lijn III. Den 7den. van iedere maand, van Hamburg over Haiti naar **Curaçao**, Venezuela, Trinidad, St. Thomas, Havre en Hamburg;
Vertrek van **Curaçao** : den 16n. van iedere maand ;

Lijn IV. Den 20n. van iedere maand, van Hamburg-Antwerpen naar St. Thomas, **Curaçao**, Columbia, Colon-Panama en Centraal-Amerika.
Aankomst te **Curacao**: den 10n. van iedere maand.
Vracht wordt aangenomen voor alle Europeesche Havens, zoo ook voor Columbia, Colon enz.

Passagiers-vervoer naar alle plaatsen, welke door bovengenoemde lijnen worden aangedaan.

Behalve de stoombooten van bovengenoemde lijnen, doen *eventueel* ook andere Passagierschepen der Maatschappij, deze haven aan, die over St. Thomas direct naar Europa varen, en de reis in ongeveer 15 dagen volbrengen.

De Passagiers-schepen der Hamburg-Amerika Lijn zijn alle voorzien van de noodige toepassingen voor de zekerheid, en comfort der opvarenden.

Prijs der Passage naar Havre of Hamburg:
I Klas: $ 110; III Klas: $ 50-A. G.
Retour Biljetten: 10% afslag op de heen- en terug reis.

Voor verdere inlichtingen vervoege men zich tot

EDWARDS, HENRIQUEZ & Co.,

Agenten.

LONGMAN & MARTINEZ

NEW YORK.

(OPGERICHT IN HET JAAR 1852.)

Fabrikanten en exporteurs van verfwaren in allerlei soorten in poeder en in olie; Vernissen, niet inbijtende verf voor hout en ijzer; Verf voor vloeren, die in één nacht droog zijn; Witte lak voor badkuipen; Verf in vernis om de mooie vlammen der kostbare houtsoorten na te maken; Verf in vernis voor rijtuigen; Oliën om te glansen, etc.

Monsters worden op aanvrage gratis verzonden. 3

Drukker :
D. L. BOGAERS.